

Літні підсумки інфраструктурної війни: бензин, зерно, логістика та Крим

ВІСНИК ЗІСРОСІ 1 КВ. 2024-09-02 08:53

Відео для читачів

Влітку 2026 року російсько-українська війна остаточно набула нового вигляду та нової якості. У той час, як наземний фронт перебуває у стані стагнації, ключовим театром військових дій стало взаємні кампанії повітряних ударів.

Інфраструктурна війна — це не просто обмін масованими дронowo-ракетними атаками, а саме цілеспрямована операція, метою яких є виявлення слабких місць у логістичі та інфраструктурі супротивника та послідовно руйнувати її у процесі тривалої кампанії ударів, щоб зрештою завдати системної соціальної та економічної шкоди.

Квартальні результати Wildberries та друга паливна криза: українська кампанія в серпні

Інтенсивність української кампанії повітряних ударів по російській інфраструктурі в серпні дещо знизилася порівняно з липнем, як і показує аналіз доступних відкритих даних. Кількість ударів по цілях у глибині Росії за основними напрямками — НТЗ, паливна інфраструктура, промислові об'єкти, споживча інфраструктура — скоротилася до 52 після 68 у липні. Істотно знизилася інтенсивність ударів по інфраструктурі в Криму та Азовському морі.

Кількість масованих атак, під час яких одночасно уражалося кілька цілей, також зменшилася. У липні ми фіксували 11 нічних атак, під час яких було уражено від трьох до шести цілей (найрезультативнішим був удар 24 липня, коли було уражено підприємство «Авітека», а також п'ять складів), тоді як у серпні — шість (найрезультативнішим був удар 24 серпня, коли було уражено п'ять цілей, зокрема нафтовий резервуар у Сіську, завод «Каменський», а також три склади OZON).

Українські удари по цілях у Росії, січень-серпень 2026 року

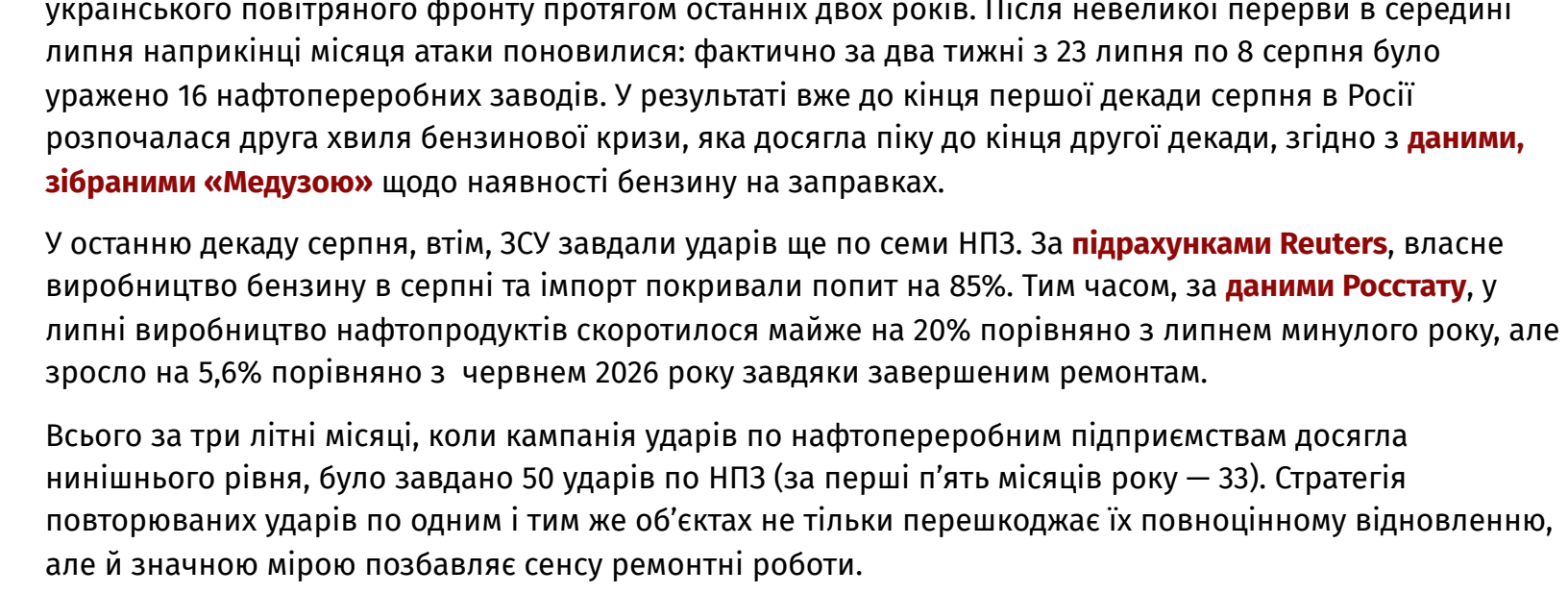

Chart: Re: Russia • Source: UNHCR каналы «Мідгар», «Штат Мідан», «Вільдберрієс», «Сно Гроуп», «Сітріблс ІДІ» • Get the data • Created with Datawrapper

Українські удари по окупованих територіях та суднах в Азовському морі, червень-липень 2026 року

	ІЮНЬ	ІЮЛЬ	АВГУСТ
Енергетика			
Крим	-	129	27
Донецька обл.	-	5	49
Запорізька обл.	-	2	28
Луганська обл.	-	9	13
Херсонська обл.	-	4	6
Другі регіони	-	7	-
Мости	24	5	-
Флот	-	205	45

Table: Re: Russia • Source: UNHCR каналы «Мідгар», «Штат Мідан», «Вільдберрієс», «Сно Гроуп», «Сітріблс ІДІ» • Get the data • Created with Datawrapper

У серпні ЗСУ завдали 20 успішних ударів по російських нафтопереробних заводах (НПЗ) — головній цілі українського повітряного фронту протягом останніх двох років. Після невеликої перерви в середині липня наприкінці місяця атаки поновилися: фактично за два тижні з 23 липня по 8 серпня було уражено 16 нафтопереробних заводів. У результаті вже до кінця першої декади серпня в Росії розпочалася друга хвиля бензинової кризи, яка досягла піку до кінця другої декади, згідно з **даними, зібраними «Медузкою»** щодо наявності бензину на заправках.

У останню декаду серпня, втім, ЗСУ завдали ударів ще по семи НПЗ. За підрахунками **Reuters**, власне виробництво бензину в серпні та вересні покривало попит на 85%. Там часом, за даними Росстату, у липні виробництво нафтопродуктів скоротилося майже на 20% порівняно з липнем минулого року, але зросло на 5,6% порівняно з червнем 2026 року завдяки завершенню ремонту.

Всього за три літні місяці, коли кампанія ударів по нафтопереробним підприємствам досягла нищівного рівня, було завдано 50 ударів по НПЗ (за перші п'ять місяців року — 33). Стратегія повторених ударів по одним і тим же об'єктах не тільки перешкоджає їх повноцінному відновленню, але й значною мірою позбавляє сенсу ремонтні роботи.

У серпні найчастіше зазнавали атак Сізанський та Ярославський НПЗ (по два рази), а за всі три літні місяці чотири рази удари були завдані по Сізанському НПЗ, три рази — по «Урюкій» Нижньогородського синтезу (НГРС), «Вашингтон»-НПЗ, Томському та Московському НПЗ. Загалом з січня 2025 року найбільше українських ударів було завдано по Саратовському НПЗ (13), Рязанському (12), а також Сізанському й Афінському (по 11). Кількість атак на об'єкти паливної інфраструктури в серпні після рекордних показників червня (25 ударів) та липня (23) знизилася до п'яти. До їх числа увійшли удари по нафтоекспортному терміналу «Шексеріс» у Новоросійську, комплексу «Новатек-Усть-Луга» та терміналу «Тамангазенефть».

Топ-10 російських НПЗ, уражених ЗСУ, 2025–2026 рр., кількість атак

Саратовський	13
Рязанський	12
Сізанський	11
Афінський	11
Волгоградський	10
Новокубішевський	10
Ільський	9
Тульський	6
Славянский	6
Кірейський	6

Table: Re: Russia • Source: поданные Re: Russia по открытым данным • Get the data • Created with Datawrapper

Інтенсивність ударів по споживчій інфраструктурі — другий успішний український кампанія, що розпочалася в липні попереднього місяця. Після ураження 20 складів (які в основному належали компанії Wildberries) у липні, у серпні ЗСУ завдали 21 удар по об'єктах торговельно-логістичної, у тому числі чотири — по складах OZON, другого за величиною маркетплейсу Росії.

За три дні атак 22-24 серпня українська армія знищила понад 6% усіх складських площ компанії, за **підрахунками видання «Агентство»**. Площа знищених у серпні складських приміщень Wildberries порівняна з липневими втратами (близько 1,2 млн кв. м, за попередніми оцінками). За **розрахунками «Вертика»**, станом на 17 серпня компанія втратила понад 40% складських приміщень. До кінця місяця втрали, ймовірно, перевищили позначку 45% складської потужності.

Кількість ударів по інших промислових підприємствах у серпні залишилася приблизно на рівні липня (шість проти чотирьох), була адячі меншою, ніж у червні (11). Найривнішим став удар 15 серпня крилатими ракетами RF-5 «Фламінго» по РКЦ «Прогрес» у Самарі (єдиному в Росії підприємству серійного складання ракет-носіїв «Союз-2»), в ході якого було пошкоджено цех монтажу бортової електроніки, а також два удари по комбінату «Каменський» у Ростовській області (16 та 24 серпня), де було уражено до шести цехів і загинуло п'ятеро людей.

Ще одна повітряна кампанія ЗСУ зосереджена на блоkadі Криму, акваторії Азовського моря та окупованих Росією після лютого 2022 року територій України. Тут інтенсивність ударів суттєво знизилася, однак ще повільно, судячи з усього, з тим, що ЗСУ вважають частину цієї кампанії досягнутими вже минулого місяця. За серпень не було уражено жодного нового мосту (у липні — п'ять, у червні — 24), загальна кількість ударів по енергетичних об'єктах у Криму та на інших окупованих територіях скоротилася на 20% — до 123 у серпні після 156 у липні. Загалом кількість українських ударів по Криму знизилася з 129 до 27, а кількість ударів по Донецькій та Запорізькій областях зросла з семи майже до 80.

Таким з 18 липня ЗСУ не завдали жодного удару по енергетикоі Кубані-Крим, тоді як протягом перших трьох тижнів липня відповідний фронт уперше ПП-2 «Крим» завдав ударів тричі (6, 13 та 18 липня). Однак обмеження на постачання електроенергії на півострові, введені в липні, у серпні зберігалися і навіть посилювалися.

У липні на півночі та півдні Криму **ввели графік відключення «3 години через 3 години»**, а у Севастополі — «2 години світла, 6 годин без». 20 серпня у низці міст Криму, зокрема у Сімферополі, Севастополі, Керчі, Феодосії та Ялті, стався **тотальний блекаут**. До кінця серпня, за **офіційними даними**, у Севастополі відновили електропостачання за сивою «3 години через 3 години». Бензинова криза в Криму, судячи з **повідомлень ЗМІ**, триває, але ситуація виглядає не настільки критичною, як місяць тому. Таким чином, Крим живе в умовах часткової, а не повної блокади.

Значно зменшилася кількість ударів ЗСУ по російських суднах в акваторіях Азовського та Чорного морів: якщо в липні загалом було завдано 205 ударів по суднах, то в серпні — лише 45. При цьому українська армія ефективно атакувала інфраструктуру російського зернового експорту: під час удару 12 серпня було уражено три зернові термінали в порту Новоросійська. Робота двох найбільших зернових терміналів — Новоросійського зернового терміналу (НЗТ) та Новоросійського комбінату хлібопродуктів (НХКП) — була зупинена, трохи пізніше припинив роботу термінал КСК.

Таким призупинено роботу Зернового термінального комплексу «Тамань» (ТТК). Весь експортний коридор через Азовське море паралізовано. Російська влада намагається організувати альтернативні канали транспортування, але не має великого успіху. У результаті, за даними аналітичного центру «Русагротранс», прогноз експорту пшениці в серпні знизено до 1,8 млн т — це в 2,5 рази менше, ніж рік тому, **повідомляв «Коммерсант»**.

Балістика та «бандеролі»: Росія розширює свій арсенал

У той час як українська повітряна кампанія в серпні залишилася приблизно на тому ж рівні, що й у липні, Росія суттєво нарощувала власну повітряну війну проти України, розширюючи перелік цілей та збільшуючи ударну силу.

Розрахунки Re: Russia на підставі статистики Генштабу ЗСУ свідчать, що в серпні Росія, ймовірно, збільшила кількість запусків балістичних ракет, тоді як кількість використаних дронів та крилатих ракет зменшилася. Водночас російська армія продовжує модернізувати та розширювати арсенал засобів ураження.

На **думку українського військового аналітика Олександра Коваленка**, певне зменшення загальної кількості дронових атак зумовлене тим, що в їхній номенклатурі зростає частка дорожчих, але й складніших для перехоплення реактивних Shahed-236. Частка перехоплених дронів-камікадзе у серпні, втім, становила 88% — порівняно з рекордними показниками березня-травня 2026 року (92–93%).

Росіяни також змінили тактику дронових атак, завдаючи ударів по містах невеликими хвилями балістичних ракетах кожні 30–60 хвилин цілодобово, зазначає **моніторинговий канал War Translated. 2-канал «Два найкращі»** також зазначає, що в період з 27 по 30 серпня серія повітряних атак на Київ тривала практично безперервно протягом чотирьох діб.

За оцінкою українського військового експерта, засновника фонду «Захисного небу України» **Ігоря Романенка**, російська армія перестала обмежуватися нічними атаками і хвилями подібного атакують реактивними дронами вранці та звичайними балістичними — вдень, пратични таким чином зламати волю цивільного населення до опору.

Кількість російських дронів, задіяних у масових ударах по Україні, 2025–2026

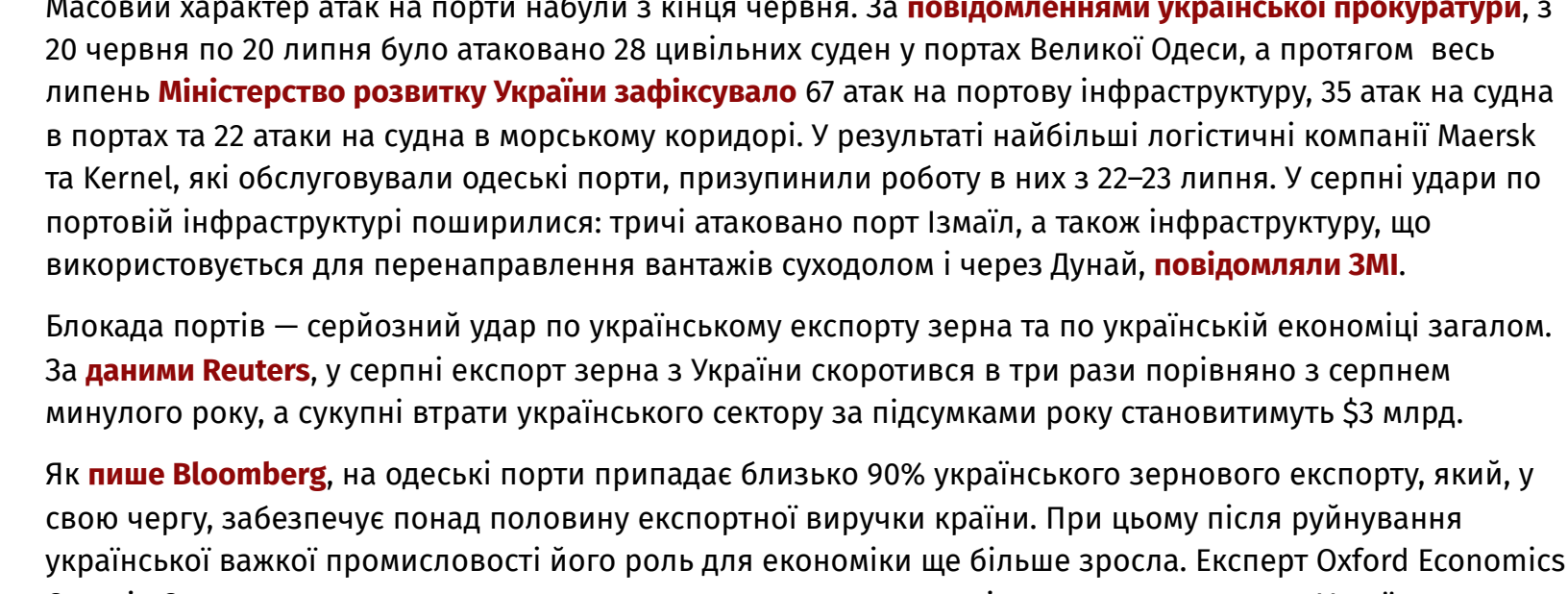

Chart: Re: Russia • Source: Massive Missile Attacks on Ukraine Dataset, received by Re: Russia • Get the data • Created with Datawrapper

Особлива сфера повітряного дисбалансу між Росією та Україною — це крилаті та особливо балістичні ракети. Як ми писали раніше, вичерпання запасів перехоплювачів Patriot у арсеналі України залишає її життєво важливою інфраструктуру практично беззахисною перед російською балістикою напередодні зимового сезону.

Драматичне падіння статистики перехоплень стало причиною того, що з 10 серпня Повітряні сили ЗСУ відмовилися від публікації даних про кількість пусків і перехоплень російських ракет. Наприкінці місяця Україна, щоправда, отримала нову партію протиповітряних ракет, після чого комендування Повітряних сил вперше за три тижні повідомило про збиття семи балістичних ракет **27 серпня** та п'яти — **з вересня**, не повідомивши, однак, скільки загалом ракет було запущено.

Хоча статистичні дані щодо запусків російських балістичних ракет є загалом лише за половину серпня (71 ракета), їхня інтенсивність у розрахунок на день на початку місяця була рекордною за всю війну — 5,8 ракет — і вдячні перевищувала середній рівень перших семи місяців 2026 року. Як ми вже писали, Росія нарощує виробництво балістичних ракет.

У серпневому **інтерв'ю РБК-Україна** заступник начальника української військової розвідки (ГРУ) Вадим Сибідичий стверджував, що темпи виробництва ракет у Росії зросли й утримуються на рівні 110–120% від плану (а щодо ракет «Циркон» та «Онікс», наприклад, річний план виробництва було виконано вже з серпня).

За даними ГРУ, які **наводять «Українська правда»**, російська армія накопичує ракети і на кінець серпня має 130 ракет 9M723 («Іскандер-М»), 50 північнокорейських KN-23/KN-24/KN-30, 50 «Кінжалами», а також 400 ракетами С-400. Крім того, за даними видання, у серпні у Воронежській області розпочалося розгортання РД ракетного підрозділу з КНДР, який налічує шість пускових установок, оснащених 120 балістичними ракетами.

Запуски російських балістичних ракет по Україні, 2025–2026

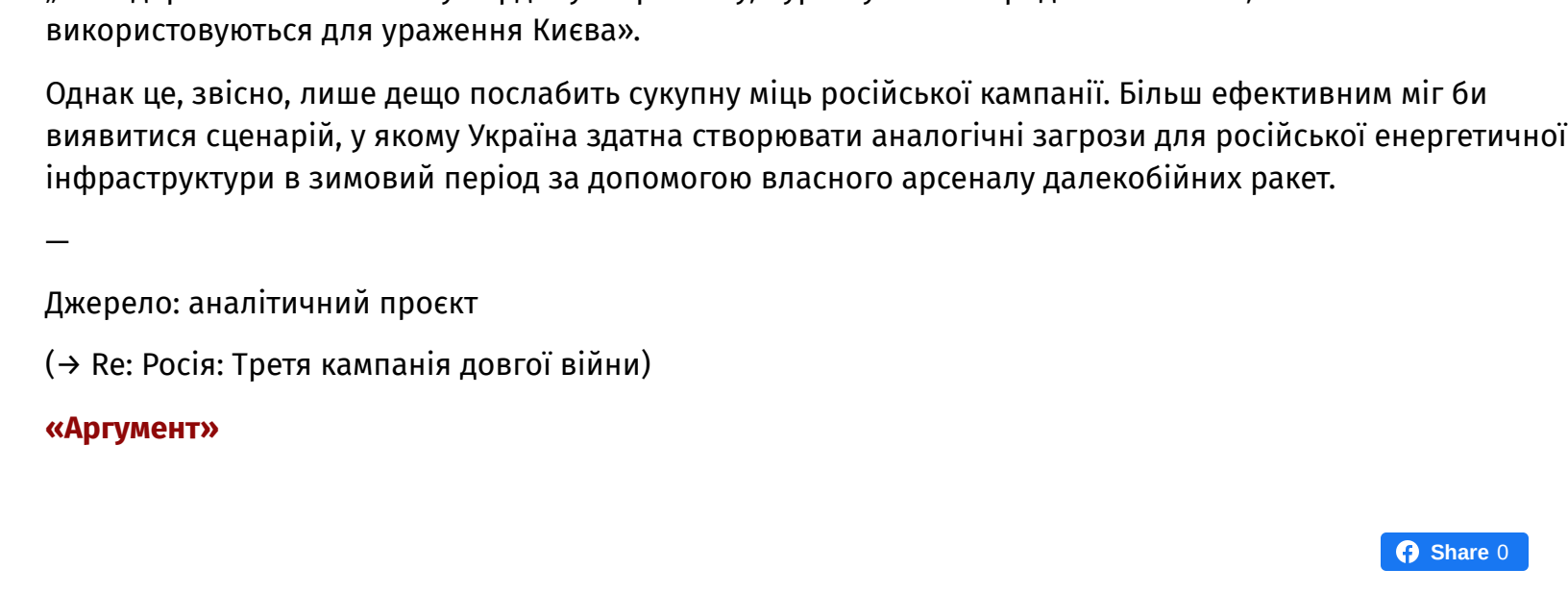

Chart: Re: Russia • Source: Massive Missile Attacks on Ukraine Dataset, received by Re: Russia • Get the data • Created with Datawrapper

У серпні по Україні було запущено 117 крилатих ракет — у два з половиною рази менше, ніж у липні, тоді як ефективність перехоплення зросла з 59 до 68%. Хоча показник перехоплення залишається високим, небезпелю для України становить нарощування виробництва дорогого крилатої ракети-дрона «Бандероль».

Вона оснащена осколковою боеголовкою масою 114 кг (у чотири-п'ять разів менше, ніж у крилатих ракет), проте запуском має стратегічних бомбардувальників, а переважно з **розвідальними безпілотними «Оріон»**, а також з вертольотів.

Вартість «Бандеролі» становить, за **декількома оцінками**, від 42 тис. євро до 127 тис. євро, тоді як виробництво однієї крилатої ракети обходиться майже в 700 тис. євро. Цього літа «Бандеролі» почали активно використовувати для ударів по Одесі та Одеської області, а в останні тижні — по східних і північних областях України. Росія прагне збільшити виробництво «Бандеролей» зі 100–150 до 300–400 щомісяця, **заявив радник Зеленського Прокісевич**.

Порти, заправки та логістика: три напрямки російських атак

Цього літа Росія, слідом за Україною, також сформувала низку повітряних операцій, спрямованих на координати об'єкти української економічної та логістичної інфраструктури. Найуспішнішим та найчутливішим до ударів по Одесі та Одеської області, а в останні тижні — по східних і північних областях України. Росія прагне збільшити виробництво «Бандеролей» зі 100–150 до 300–400 щомісяця, **заявив радник Зеленського Прокісевич**.

Масовий характер атак на порти набув з кінця червня. За **повідомленнями української прокуратури**, з 20 червня по 20 липня було завдано майже 250 успішних ударів у портах великої Одеси, зокрема в **масштабній Міністерство розвитку України зафіксувало 67 атак на портову інфраструктуру**, 35 атак на судна в портах та 22 атаки на судна в морському коридорі. У результаті найбільші логістичні компанії Maersk та Kuehne+Nagel, які обслуговували одеські порти, призупинили роботу в них з 22–23 липня. У серпні удари по портовій інфраструктурі поширилися: тричі атаковано порт Ізмаїл, а також інфраструктуру, що використовується для перенаправлення вантажів сходоном і через Дунай, **повідомляли ЗМІ**.

Блокада портів — серйозний удар по українському експорту зерна та по українській економіці загалом. За **даними Reuters**, у серпні експорт зерна з України скоротився в три рази порівняно з серпнем минулого року, а сукупні втрати українського сектору за підсумками року становитимуть \$3 млрд.

Як **писав Bloomberg**, на одеській порти припадає близько 90% українського зернового експорту, який, у свою чергу, забезпечує понад половину експорту викурих цукру. При цьому після руйнування української важкої промисловості його роль для економіки ще більше зростає. Експерт Oxford Economics Євгенія Спендлова заявила агентству, що через порушення каналів зернового експорту Україна може втратити 1,8% ВВП цього року та 2,1% — у 2027-му.

Набавто менш ефективною виявилася російська кампанія зі знищення українських АЗС. До початку серпня було завдано ударів по майже 250 станціях, за даними прескору АЗС. А до 20 серпня український міністр енергетики Денис Шмигаль вже говорив про 300 зруйнованих АЗС, що, втім, становить 6% від усіх автозаправок країни. У деяких районах України автозаправки майже знищені повністю. Однак ця кампанія, за заявами українських експертів та офіційних осіб, не впливає на військову логістику і лише ускладнює доступ до палива в деяких районах країни, але не створює дефіциту.

Набавто серйознішою загрозло виявилася атака на логістичну інфраструктуру, як досить апогею в серпні. У липні економіку України стали сильно сортувати та складати логістичні мережі. З самого початку конфлікту населення України опинилося перед обличчям бомбардувань і ракетних обстрілів і в певному сенсі адаптувалося до нестачі та збитків від цього.

У той час як у Росії протягом кількох років населення було захищене від подібних вибухів, а російська влада успішно підтримувала атмосферу мирного життя. Тепер цей спосіб існування серйозно підірваний бензиновою кризою та частковим руйнуванням споживчої інфраструктури, що, очевидно, позначається на соціальному самопочутті росіян.

З економічної точки зору ситуація, скоріше, зворотна. Удари по нафтопереробній та споживчій інфраструктурі в жовтні спричинили інфляційні наслідки, підірвали показники промисловості та створили додатковий тиск на економіку через зростання більш тривалого періоду високі процентні ставок та накопичення безнадійних боргів у банківській системі.

Однак у сукупності ці збитки для економіки будуть меншими у відносному вираженні, ніж наслідки кризи зернового експорту для України. Більше того, втрати в експорті збільшать навантаження фінансової підтримки України на країни ЄС, що незабаром може стати проблемою, оскільки це навантаження й так дуже високі.

Однак головним питанням і головною загрозою взаємної інфраструктурної війни є очікувана російська кампанія ударів по українській енергетичній інфраструктурі в осінньо-зимовий період. Відповідно до отриманих вивазок Збройні сили Російської Федерації приступили до підготовки нанесення масованих ударів по об'єктах енергетики України, — **повідомило російське Міністерство оборони у своєму офіційному каналі в Telegram 30 серпня**. Ця кампанія, за допомогою якої Кремль нахвалює «заморозити» Україну, є однією з головних завдань Путіна на тлі невадч у пресуваних наведеного наступу/

В умовах дефіциту засобів ППО, особливо протиракетних систем Patriot, у Україні не так багато можливостей для захисту від цієї загрози.

Окрім перебудови та диверсифікації енергетичних мереж, ЗСУ можуть посилити зусилля з виявлення та знищення російських пускових установок. Наприклад, дальність стрільби балістичного комплексу «Іскандер-М» становить 500 км: як зазначає військовий аналітик Руб ЯІ, українські безпілотники цілком здатні вигнати ці установки з прикордонної зони, що зменшить масштаб російської ракетної загрози. Військовий **аналітик Сполучених Штатів Моплі** пише, що в серпні ЗСУ розширили зону ураження середньодальніх ударів углиб російської території, що «може відкрити шлях до знищення ракетних комплексів „Іскандер“ та С-400 поблизу кордону в Брянську, Курську та Белгородській областях, які використовуються для ураження Києва».

Однак це, звісно, лише дещо послабить сукупну міць російської кампанії. Більш ефективним міг би виявитися сценарій, у якому Україна здатна розвинути аналогічну загрозу для російської енергетичної інфраструктури в зимовий період за допомогою власного арсеналу далекихобіймах ракет.

— Діагностичний підсумок
(→ Re: Росія: Третя кампанія довгої війни)

«Аргументи»

Окремі перебудови та диверсифікації енергетичних мереж, ЗСУ можуть посилити зусилля з виявлення та знищення російських пускових установок. Наприклад, дальність стрільби балістичного комплексу «Іскандер-М» становить 500 км: як зазначає військовий аналітик Руб ЯІ, українські безпілотники цілком здатні вигнати ці установки з прикордонної зони, що зменшить масштаб російської ракетної загрози.

Військовий **аналітик Сполучених Штатів Моплі** пише, що в серпні ЗСУ розширили зону ураження середньодальніх ударів углиб російської території, що «може відкрити шлях до знищення ракетних комплексів „Іскандер“ та С-400 поблизу кордону в Брянську, Курську та Белгородській областях, які використовуються для ураження Києва».

Однак це, звісно, лише дещо послабить сукупну міць російської кампанії. Більш ефективним міг би виявитися сценарій, у якому Україна здатна розвинути аналогічну загрозу для російської енергетичної інфраструктури в зимовий період за допомогою власного арсеналу далекихобіймах ракет.

— Діагностичний підсумок
(→ Re: Росія: Третя кампанія довгої війни)

«Аргументи»

Окремі перебудови та диверсифікації енергетичних мереж, ЗСУ можуть посилити зусилля з виявлення та знищення російських пускових установок. Наприклад, дальність стрільби балістичного комплексу «Іскандер-М» становить 500 км: як зазначає військовий аналітик Руб ЯІ, українські безпілотники цілком здатні вигнати ці установки з прикордонної зони, що зменшить масштаб російської ракетної загрози.

Військовий **аналітик Сполучених Штатів Моплі** пише, що в серпні ЗСУ розширили зону ураження середньодальніх ударів углиб російської території, що «може відкрити шлях до знищення ракетних комплексів „Іскандер“ та С-400 поблизу кордону в Брянську, Курську та Белгородській областях, які використовуються для ураження Києва».

Однак це, звісно, лише дещо послабить сукупну міць російської кампанії. Більш ефективним міг би виявитися сценарій, у якому Україна здатна розвинути аналогічну загрозу для російської енергетичної інфраструктури в зимовий період за допомогою власного арсеналу далекихобіймах ракет.

— Діагностичний підсумок
(→ Re: Росія: Третя кампанія довгої війни)

«Аргументи»

Окремі перебудови та диверсифікації енергетичних мереж, ЗСУ можуть посилити зусилля з виявлення та знищення російських пускових установок. Наприклад, дальність стрільби балістичного комплексу «Іскандер-М» становить 500 км: як зазначає військовий аналітик Руб ЯІ, українські безпілотники цілком здатні вигнати ці установки з прикордонної зони, що зменшить масштаб російської ракетної загрози.

Військовий **аналітик Сполучених Штатів Моплі** пише, що в серпні ЗСУ розширили зону ураження середньодальніх ударів углиб російської території, що «може відкрити шлях до знищення ракетних комплексів „Іскандер“ та С-400 поблизу кордону в Брянську, Курську та Белгородській областях, які використовуються для ураження Києва».

Однак це, звісно, лише дещо послабить сукупну міць російської кампанії. Більш ефективним міг би виявитися сценарій, у якому Україна здатна розвинути аналогічну загрозу для російської енергетичної інфраструктури в зимовий період за допомогою власного арсеналу далекихобіймах ракет.

— Діагностичний підсумок
(→ Re: Росія: Третя кампанія довгої війни)

«Аргументи»

Окремі перебудови та диверсифікації енергетичних мереж, ЗСУ можуть посилити зусилля з виявлення та знищення російських пускових установок. Наприклад, дальність стрільби балістичного комплексу «Іскандер-М» становить 500 км: як зазначає військовий аналітик Руб ЯІ, українські безпілотники цілком здатні вигнати ці установки з прикордонної зони, що зменшить масштаб російської ракетної загрози.

Військовий **аналітик Сполучених Штатів Моплі** пише, що в серпні ЗСУ розширили зону ураження середньодальніх ударів углиб російської території, що «може відкрити шлях до знищення ракетних комплексів „Іскандер“ та С-400 поблизу кордону в Брянську, Курську та Белгородській областях, які використовуються для ураження Києва».

Однак це, звісно, лише дещо послабить сукупну міць російської кампанії. Більш ефективним міг би виявитися сценарій, у якому Україна здатна розвинути аналогічну загрозу для російської енергетичної інфраструктури в зимовий період за допомогою власного арсеналу далекихобіймах ракет.

— Діагностичний підсумок
(→ Re: Росія: Третя кампанія довгої війни)

«Аргументи»

Окремі перебудови та диверсифікації енергетичних мереж, ЗСУ можуть посилити зусилля з виявлення та знищення російських пускових установок. Наприклад, дальність стрільби балістичного комплексу «Іскандер-М» становить 500 км: як зазначає військовий аналітик Руб ЯІ, українські безпілотники цілком здатні вигнати ці установки з прикордонної зони, що зменшить масштаб російської ракетної загрози.

Військовий **аналітик Сполучених Штатів Моплі** пише, що в серпні ЗСУ розширили зону ураження середньодальніх ударів углиб російської території, що «може відкрити шлях до знищення ракетних комплексів „Іскандер“ та С-400 поблизу кордону в Брянську, Курську та Белгородській областях, які використовуються для ураження Києва».

Однак це, звісно, лише дещо послабить сукупну міць російської кампанії. Більш ефективним міг

